

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aluari Pelagij de pla[n]ctu eccl[es]ie desideratissimi libri
duo et indice copiosissimo et marginarijs additionibus
rece[n]s illustrati**

Alvarus <Pelagius>

Lugduni, 1517

Septuagesimusseptim[us] ar. de vitio vane glorie. Quid est vana gl[or]ia.
Principiu[m] [et] mediu[m] [et] finis priuationis vane glorie. Multa exempla
patru[m] [et] originalia contravana[m] gloriam. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29953

probitatis necessitas: quia oia agamus ante oculos iudicis cuncta cernentis. xxvii. q. ii. perniciosam. De reuerentia ad angelum. Bern. In quouis diuersorio. in quouis angulo reuerentiam habe angelo tuo semper adstant. ps. cxxiiij. Montes in circuitu eius. i. angeli. Hiero. Nec auideas eo presente: quod me presente non audes. De reuerentia sacris locis. Bern. xxviii. Terribilis est locus iste. et ar. s. di. ius publicum. et de cose. dist. i. c. s. vide quod no. de conse. dist. ii. institutio. Sed sunt quidam homines in hoc demonibus nequiores: quibus locus corporis dominici et reliquiarum sacrarum in ecclesia est terribilis. ipsi tamen sibi feda et inhonesta attentare et perpetrare non formidant. contra quos. s. Daucha. iij. legitur de Heliodoro inuadente depositum in templo. cui apparuit equus terribilis: terribilem habens sessorem. de hoc. de reli. et ve. sanctor. per totum. et de immu. eccle. c. decet. lib. vi. et vii. q. iij. s. sacris legi. et de adul. significasti. In omnibus etiam reuerentia facienda est. s. Per. ij. Omnes honorate. et de maio. et obe. solite. et s. Regem honorificate. et di. neq. et conscientie. Bern. Conscientie tue debes honorem: coram qua peccare erubescas. Eccl. i. Filii in mansuetudine serua aiam tuam: et da illi honorem secundum meritum suum. Peccatorem in anima suam quis iustificabit: et quis honorificabit exhorantem animam suam? Immo nec serui sunt inhonorandi nec contemnendi: maxime propter naturam diuinam nobiscum unitam. Datt. xviii. Videte ne contemnat vnum ex his pusillis. Eccl. vii. Seruus seruatus sit tibi dilectus quasi anima tua. L. ypianus. Qualem supis erga te deum esse: talis et ipse sis circa seruum tuum. Seneca. Num inferiore sic viuas: quem admodum superiorem vis tecum viuere. Pat. ij. q. vi. qui se scit. ij. xxi. q. vi. iniquum. et di. neq. et expressus. lxxiiij. dist. quorundam. ibi. Et ideo quales erga subiectos nostros debemus existere: quales nos si subiecti fuissimus. In nostros vellemus esse prepositos. xcv. dist. esto. xxi. q. v. de forma. Pauperes etiam honorandi sunt. Greg. Pauperes non sunt despiciendi ut egeni: sed exhortandi ut patroni. Domini etiam honorandi sunt a seruis et subditis. s. ad L. o. xiiij. Omnis aia etc. et de ceteris. omnis. Rom. xiiij. Qui honorem honorem. Rom. xiiij. Honore inuicem preuenientes. Seneca etiam boni honorandi sunt. Zhen. iij. Facies senum non erubuerunt. et post. Neq. scyrum miseri sunt. Sap. ij. Nec veteranum vereamur. Leuit. xix. Loram cano capite conserge: et honora personam senis. s. ad Tim. iij. Seniozem ne increpaueris. ij. q. vii. paulus. Seneca. Num veterano parcius agendum est. Viri similiter honorandi sunt ab yuouibus. s. Per. ij. et econuerso. ut ibi. Hiero. Non de pede: sed de costa mulierem forma uitam ea viro conteneretur. nec de capite: ne ei dominaret. de hoc. xxi. q. v. cum caput. et c. vlti. Honorandi sunt parentes spirituales. Eccl. vii. Honorifica sacerdotes. Heb. vl. Obedite prepositis vestris. s. ad Tim. v. Qui bene presunt presbyteri duplici honore honorentur. Zhen. iij. Non adder ut respiciat eos. Facies sacerdotum non erubuerunt. glof. Notandum quod supra sacerdotes quasi homicidas notat. et hic separantur a facie domini quod non detulerunt eis. Quis enim mali sunt: non sunt contemnendi. sed ille in illis colendus est et honorandus: a quo missi sunt. Et alia glof. Nota terribile contra contemnescentes sacerdotes: et contra facies eorum non erubescetes. i. illis monentibus et iubentibus a secularibus non cessare. Ad hec. et c. di. fm. ij. q. i. non quales. xxi. di. in nouo. Honorandi quidem sunt propter dignitatem. maxime quam scy transubstanti audi habent in sacramento altaris. s. q. s. multi. quam non habent angeli. Honorandi etiam sunt parentes carnales. L. po. x. Honorata patrem tuum etc. verbis scy et beneficijs. Hiero. Honor in scripturis non tam in salutationibus et verbis quam in collationibus munerum sentitur. ad hec. xxi. q. i. quomodo. s. ad Tim. v. Qui suorum maxime despiciuntur etc. xlvij. dist. y. necesse. de hoc plene. Eccl. iij. Unde ibi sup illo verbo. Valedictio matris eradicat fundamenta. Bern. ij. glof. Nam nudis

parentis patris irrita. xcvj. dist. in scripturis. et semen suum in seruitute per petus danauit. xcvj. di. sexto die. Reg. xv. xvj. xvij. et xviii. Absalon Dauid de regno expulit: et concubinas eius inestruit. sed morte condignas penas luit. lxxij. Reg. ij. Helisei caluitium pueri Bethel irriterunt. et duo vs. xliij. de eis lacerauerunt. primum Helisei. secundum. Reg. xvij. tertium. iij. Reg. ij. Proverb. xij. Qui affligit patrem etc. et xvij. Qui subtrahit aliquid a patre etc. et xxi. q. ii. qui abstulerit. Eccl. iij. Honorata patrem. L. po. x. Qui percusserit patrem aut matrem: morte moriatur. Tob. iij. Honorem habebis matri tue etc. Non honorantes parentes anathematizat concilium gangrense. etc. di. c. s. Ad hoc etiam. lxxvi. dist. non satis. s. est probanda. et xcvj. di. in scripturis. in fi. Et notandum quod sicut tenemur prouidere necessaria parentibus carnalibus: ita et spiritualibus. L. ar. r. Dignus est mercenarius mercede sua. xij. q. iij. quicquid. ij. L. imo. ij. Laborantem agricolam etc. Gala. vi. Communice autem eis qui catechizantur etc. xii. q. i. s. hys ita. Unde super pie. verbo ap. s. L. imo. v. Qui bene presunt presbyteri: duplici honore digni habeantur. glof. Ab iudis. ut eis spiritualiter obediant: et temporalia eis ministrent.

Articulus lxxvij.

Dignus sufficienter

expediunt de superbia inficiente omne genus humanum: maxime religiosorum quosdam qui adstrictius humilitate deo immo promiserunt: ad aliud religiosorum quorundam nostri. in opibus virtutum accedamus. s. vana gloria. C. A. Figitur in limacum in gradu. xxi. Na gloria est secundum speciem nature immutatio: motus peruersus et obseruatio querere. secundum vero qualiter est laboris dispersio. sudorū perditio et peritio infidie et perditio infidelitatis proles superbie precuratrix: naufragium in portu in arca formica minima quidem existens: in uerse vero fatigationi et cursui infidiatur. Eligantur oblecter et florentiam vsq. ad momentum et mundam inuenies in vestimentis et in ynguentis et pompatico processu et arsy maribus et alijs. Feiunans vaniglorio: et resoluens se in nium vt non immoretur. Iterum vaniglorio: predate vestitus. vincos: ab eadem villa comurans. Iterum vaniglorio: loquens. vincos ab ea. et tacens iterum succubo. quocumq. proieceris tribunalium istum: stat a caulo recro. Vaniglorio: est idolo: cum cultos fidelis: colens quidem deum secundum apparem: hominibus vero et non deo placere vult. Datt. vi. Vaniglorio: est omnis ostentatio: et ostentationis amator. Vaniglorio: est ieiunium absq. mercede est. Datt. vi. et oratio eius importuna. propter laudem enim hominum vtrumq. operatur. Vaniglorio: est exercitator: dupliciter leditur: corpus quidem contabescere faciens: mercedem vero non accipiens. Adulatores vana gloriam prouocant. vi. q. s. sunt plurimi. Adulato: est demonum minister: superbie manu ductor: copunctionis dispersor: bonorum exterminator: seductor: pie. Confundantur et obmutescant qui beatificare in facie admittunt. xlvj. di. c. ij. et iij. xxi. q. ij. primum. Seneca. Adulatio dulce venena. Dagnu est ab anima laudem hominum amouere: maius vero est laudem demonum auertere. et s. L. o. de humilitatem ostendit: non qui seipsum vilificat. quomodo enim non coporabit seipsum: sed ab alio impoperatus et charitate ad ipsum non diminuens. Non suscipias vane glorie demone quum tibi episcopatum. s. q. vi. sicut is. aut fratrum ducatum aut magistrum submittit. Labor enim est hinc canem scy vanam gloriam a macelli mensa. ab appetitu repellere cordis. Secularium aduentum preanticiat vana gloria: et leuios monachos in occursum aduentum et horatur exire. Qui vanitatem vane glorie mercatur: duplicem vitam possidet. nam inter monachos habitum et stigmata moratur. in mundo vero prudencie cogitatione et mente. Qui super donis naturalibus et diuitijs. dico

autē acuitate ingenij et intellectus docilitate/lectione/ pulatione promptitudine/ingenuitate et talibus hmoi vniuersis absp. labore pceptis in nobis extollitur: nisi super naturam bono vero participabit. qui enim in modico scz in naturalib? infidelis est: et in multo scz in su penurialibus scz bonis gratuitis scz virtutibus infide lis erit. ar. Dat. b. rrv. de fidei in modico. Luc. xij. Tana gloria mater est superbie. quia nimirū laudes exaltant et inflant. vi. q. i. sunt plurimi. exaltata vero anima tūc eam superbia fumens sursum effert vsq. ad celos: et subtrus des fert. Luc. x. de peni. dist. ij. si enim. ad si. ad abyssos. p. incis pūū pūationis vane glorie est custodia oris et amor igno minie. Medium vero recisio omnū ad inuentioū vnoy farum intellectualū. Finis vero ea que sunt ad ignomis niam inferentia/corā multitudīne insensibilibiter adinue nitre. Quū nos laudare incipiūt demones seductores: ces leriter recordemur multitudinem iniquitatis nostrarum. Tana gra est simplicitatis abiectio/sicā institutio et con uersatio. Ducusq. Climacus. C In epistola ad virginem ait sanctus Athanasius. Si manifesta ueris vitam tuam: pariter hoc tibi vanam gloriam: et damnū patieris. Si autē animā inueneris tibi consentaneā pariter que dei sunt fas cientes: hinc quasi soli in ministerio reuela. sibi enim non est vana gloria: q. qui loquitur vt animā saluam multā meri cedem accipiet se habentibus desiderū non infidiaroz: bus. Dat. b. rrv. r. q. ij. nolite. audiendi loquitur vt sal uentur. C Abbas Pemeni. dicit. Homo si seipsum repes hendat: vbiq. potest stare solus et cū alijs. si autem se ma gnificat: nunq. stat. Quicquid fecerit homo boni: ne exultet in eo. quia mox perdet illud. Abbas Macharius cū inuiriānti satisfaciebat de eo qd. querebat. laudanti eum nullū dabat responsum. Dicit abbas Zenō. Egyptij mo nachy virtutes quas habent zelant: et vitia q. nō habent. manifestant. Spiritū autē et greci virtutes quas nō habēt. predicant: et vitia q. habēt abscondunt. Dicit senex. Qui ab hominibus amplius honoratur aut laudatur. non pa rē dampni patitur. qui autem ab hominibus non honora tur. desuper gloriam scz repositalem (intelligo eā appeten do) et eternam. et di. qui pūmatū. accipiet. vtrāq. enim ha bere gloriam impossibile est. Idem senex. Sicut fieri nō potest vt herba simul et semel nascatur. de peni. di. ij. dum sancti. Ita impossibile est vt laudem et gloriam seculariū habentes (supple et affectantes) simul etiam et fructū sa ciāmus celestem. Dicit sancta Synclerica. Sicut thesau rus si manifestetur minuitur. ita et virtus deperit publica ta. Nam sicut cera a facie ignis soluitur. ps. lvij. ita et ani ma per laudem resoluta perdit intencionem suā. Dicit scz senex. Quando cogitatio superbie vel vane glorie te impu gnat: perscrutare teipsum si omnia. Ergo. r. rrv. q. vj. quod in oibus. Dat. b. r. r. mādara dei seruasti. Dat. vj. r. r. q. ij. ser. Si inimicos tuos diligis: si gaudes i gloria inimici tui: et contristaris in deiectione eius: et si apud te ha bes q. seruus inutilis. Luc. rrv. es: et oibus hoibus plus peccator. Neq. tamen aliquid grāde sapias tāq. aliquid feceris: sciens q. elata cogitatio omnia illa bona dissoluet. Quidam senex dicit q. mortuus erat mundo. alter dicit ei. Non cōfidas donec egrediaris de corpore. quia et si tu dicas q. mortuus es: diabolus tū mortuus nō est. Quū quidam senex in deserto quinquaginta annis nec panem nec aquā ad sarietate accepisset: dicebat. occidi auaritiā et vanam gloriā. Quod quū audisset abbas Abraam: ves nit ad eū: et requisitit an illū sermonē dixisset. At illo con fite dicit ei Abraam. Ecce dū per viam ambulas vides lapidem et massam auri. Nūquid potest cogitatio tua au rum simile lapidi estimare? Dicit senex. Non. sed pugno cum cogitatione mea ne illud tollam. Lui Abraam. Ecce vixit auaritia. sed ligata est. Iterū dicit ei Abraam. Ecce audis de duobus fratribus q. vnus te laudat. alter te hor ret: et derabit de te. nūquid vtrūq. eorum ad te venientē pariter accipies? Dicit senex. Non. sed iterum pugno et

illum diligam quem horreo. Lui Abraam. Ecce ergo vi uunt in re passionē. sed ligate. supple. et solui possunt. Quidam senex dicit alteri. Si fratri dederis aliquid: et ta men spiritus xenodorie sordidat illud. tamq. propter lau dem hominum hoc faciam: nūquid dimittam daret? Lui senex. Et si propter homines hoc tentaris facere: tamen q. proximo necessaria sunt da. Nam duo homines erāt in vi co: vnus seminavit et fecit frumentum parum et ipsum nō mundum. alter nihil seminavit. Veniente fame. meli? po tuit viuere qui seminavit. Faciamus nos ergo aliquanta. Ceterū immūda Ine periclitemur. Adde quod no. i. h. prioris mo. h. frater egidius. Quum abbas Sifoy suspirasset al tero audiente: dicit. Indulge mihi frater. quia necdū mo nachum me esse cognosco: quia audire altero suspirauit. Quidam senex quū descenderet ad visitandum filium ministri sui: in vico pcecessit eū minister: et ait vicinis. Tes nite occurrite anachorite. quos quū senex longe vidisset egressos cum lampadibus: sentiens q. ad se venirent: spo liauit vestimenta sua et misit in flumen: et cepit ea lauare stans nudus. qui autem ministrabat ei: videns. erubuit: et rogauit homines dicēs. Reuertimini. senex enim noster sensum perdidit. et venies ad illum. dicit. Abba: quid hoc fecisti? omnes enim qui te viderunt: dixerunt quia demo nium habet senex. Lui ille. Et ego hoc volebam audire. Quū iudey prouincie abbatem Doysen desiderare vi dere: et ei in eremo obuiaisset: requisitit ab eo incognito. Ubi est cella abbatis Doys? cui p. Quid illum vultis videre hominem? cultum et hereticum? que quū audisset iudey: veniens ad ecclesiam renūciat clericis que audierat. Contristati clerici dixerunt qualis esset monachus qui sibi talia dixisset. Iudey respondit. Senex vestimentis terana habens. longus et niger. Et tunc cognoscēs q. ille esset: miratus recessit. Quū quidam iudey velle videri abbatem Symeonem: ille audiens ascendit arborem pal me: et cepit eam mundare. quū autē venissent illi: dixerunt. Ubi est anachorita? At ille respōdit. Non est hic. discessit. et sic illi discesserunt. Iterum alia vice voluit eum videre quidam ex iudicibus: et pcecesserunt clerici dicentes. Ab ba: para te. quoniam iudey audiens opera tua venit abs te benedici. At ille. etiam parabo me. Desiuit ergo centonē suum. et accepit panem et caseum in manus suas. et diua ricatis pedibus sedit in porta: et incepit comedere. Tes niens iudey et sic eum videns: contemmens eum discessit. Quū abbas Sifoy resuscitasset quēdam infantem des functum quē in cella proiectū orare credebat: ait discipulo. Nunq. hoc dicas ante meum trāstrum. Fugit abbas Nestorū diaconem in deserto: dicens. Nisi diaconem fu gissem: cogitationem vane glorie non vitassem. Quum fratres de ihli non possent quēdam immūdum spiritum desicere: dixerūt. Non potest quis hunc escicere nisi abbas Bessarion. sed si hoc dixerimus ei: nec ad ecclesiam veniet. fingamus ergo q. dormit. Et dixerunt Bessarioni. Abba suscita illum qui dormit. At ille dixit. surge et egredere fo ras. Mira sanctitas. ignotans fecit miraculum. Et mor egressus est ab eo spūs immundus. Quū sanctus Da charius quēdam mortuum suscitasset: discipuli eius ante pedes eius corruerunt p. timore. quibus senex. Istud p. pter me factum non est. nihil enim mihi illatum est. sed piopter mulierem viduam et paruulos de? indoluit. hoc enim maius est q. deus noster animas hominū sine pec cato esse desiderat: q. mortuos suscitare. Iterū dicit. Qui laborat: et arbitrat se aliquid facere: recipit hic merces dem suam. Serapion in collatione de octo vitijs. Xenos dorie genera duo sunt. Primum q. pio carnalibus ac ma nifestis extollimur rebus. Secundū q. pio spiritualib? et occultis desiderijs vane laudis inflamur. Tna tamen in re xenodoria vtiliter accipitur. quū quis spiritu fornicas tionis tentatus: ne vilis habeatur ab alijs: continet: et ne nomen sanctitatis amittat. Nec mirum tantam huic pas sioni inesse virtutē: vt irruentem quēpiam in fornicatio

nis stimulum valeat refrenare: quā sit experimētis multo: ū sepiſſime probatū q̄ ita cum quē ſemel veneni ſui peſte corruerit: in fatigabilem reddat: vt faciat ab eo ne bi duana quidē vel triduana ſentire ieiunia. Super qua re pulchre abbas Ddacharius cuidam percunctanti cur faſme ab hora tertia in eremo pulſaretur: q̄ in cenobio heb̄ domadibus integris refectione ſepe contēnens non ſensiffet eſuriam: reſpōdit. q̄ hic nullus eſt ieiunij tui teſtis: qui te ſuis laudibus nutriat atq; ſuſtenter: ibi autē te digiſtus hominū ⁊ xenodorie refectione ſaginabat. Caſſianus in lib. ſj. de xenodoria. i. vana gloria. Septimū nobis certamen eſt contra ſpiritū xenodoricū quam nos vana gloriā poſſumus appellare: multiformem variū atq; ſubſtilem. ita vt quibuſlibet perſpicaciſſimis oculis non dicā cauere: ſed p̄uideri vix poſſit. Nō ſolū enim vt cetera vitia in parte carnali: ſed etiā in ſpirituāli monachū pulſat ſubtiliori ſe nequitia ingerens monachi menti. ita vt qui non poterunt carnalibus vitijſ decipi: ſp̄nālibus ſucceſſibus acrius ſautientur. tantoq; eſt pernicioſior ad conſiliū: quāto obſcurior ad cauendū. Omniū namq; vitioꝝum manifeſtio: apertioꝝq; eſt congreſſus. ⁊ in vnoquoꝝ eoz contradictione rigida conſutatur in centro: ⁊ inualidior factus abſcedit. victoꝝemq; ſuū deiectus aduerſarius deinceps in firmio: attentabit. Hic vero quū p̄ elatione carnali pulſauerit mentem: ⁊ fuerit reſpoſionis ſcuro repulſus: ruruſus vt quedā multiformis nequitia p̄ioꝝi habitu perſonaq; mutata ſub virtutū ſpecie victoꝝe cōfodere ⁊ iugulare contēdit. Etenim cetera vitia ſea perturbationes vniſormes ac ſimplices eſſe noſcuntur. Hec ſo multiplex ⁊ multiformis ac varia vndiq; bellatoꝝi ⁊ ex omni parte occurrēns. Nā ⁊ in habitu ⁊ in forma: in inceſſu: in lectioꝝne: in voce: in opere: in vigilijs: in ieiunijs: in oratioꝝne: in remotione: in ſcientia: in taciturnitate: in obedientia: in humilitate: in longanimitate: milirē chriſti vulnerare cognatur. Pulchre ſeniores naturā morbi huius in modum ſepe deſcribunt: que vno decoꝝiata tegmine alio ruruſum inuenitur inducta. Omnia vitia ſuperata marceſcunt: ⁊ deuicta per ſingulos dies infirmioꝝa redduntur. Hoc ſo deiectū acrius inſurgit ad luctamē. Sāla. v. Nolite fieri inanis glorie cupidi. Et Jo. v. Quomodo poteſtis vos credere quōſ gloriā ab inuicem accipitis: et gloriā que a ſolo deo eſt nō queritis? Et David ps. liij. Diſſipauit deus oſſa eozū qui hoꝝibus placent. Et Sāla. ſ. An quero hominibus placere? Si adhuc hominibus placere: chriſti ſeruus non eſſem. clvij. diſt. c. vlti. Immittit hoc vitij� clericatus gradum ⁊ deſideriū p̄biterijſ ac diaconijſ. Quidam ſeneſ quū ad cellam cuiuſdā fratris cauſa viſitationis veniens oſtio p̄ioꝝinaſſet: ⁊ qd̄ ageret curioſ⁹ auſcultaret: ita eum reperit huius ſp̄is impugnatione p̄lectū: vt in eccleſia ſeſe credere faceret exhortatoꝝiū plebi ſermonē. ruruſumq; mutato officio audiuit eū velut diaconem miſſam cathecuminiſ celebrantē. Sententia patrū antiquoꝝum hec eſt ad vanam gloriā fugiēdam ſcꝝ monachum debere fugere mulieres ⁊ epiſcopos. neuter enim ſiunt monachum quieti celle operam dare: aut theorie vacare. C. Jo. caſſi. ibi vbi ſupra. Hanc beſtia multiformē tali reſ medio poterimus euadere. vt cogitātes illud ps. liij. Diſſipauit deus oſſa ⁊ c. p̄initus nihil propoſito vanitatis ac inanis glorie gra nos in ſeipſos facere permittamus. dein de ea q̄ bono initio fecerimus: obſeruatiōe ſimili cultoz dire nitamur. ne oēs labꝝ: um noſtroꝝū fructus poſt irrepens xenodorie morbus euacuet. Quicquid etiā in conuerſatione fratꝝū minime cōmunis vſus recipit vel exerycer: cum ſtudio tāq; iactantie dedicatum declinemus. Et ea que nos poſſunt inter ceteros nobiles reddere: veluti ſolis faciētibz laus apud hoies ſit querenda: vitemus. Quod facillime poterimus euadere: ſi cōſideremus non ſolum fructus laborū noſtroꝝum nos penitus amiſſuros quofcūq; xenodorie propoſito fecerimus: ſed etiam reos magni criminis factos eterna ſupplicia veluti ſacrilegoſ

ſubituros. vtpote qui ad iniuriā dei opus quod eius vt glo: ſificetur deus. Dant. v. Luc. ij. ps. cxiij. Nō nobis do mine non nobis: ſed nomini tuo da gloriā. obreant nos oportuit agere: hominū gratia maluerimus exerece: ab eo qui occultoꝝū eſt conſcius. ps. ij. Scrutans corda ⁊ re nes deus. Ad h̄eb. liij. xxxij. di. erubescant. xvij. q. ij. per nicioſam. homines deo ⁊ gloriā mūdi glorie domini p̄ioꝝi liſſe cōiūci. Nilus. Hanc glorie paſſio irrationalibus eſt: ⁊ in oi virtutis opere ſe admiſcet. Donachus vane glorie cupidus ſine mercede operarius. Dant. vj. Saccalus perforatus non ſeruat inmiſſum. Et q̄ mercedes con gregauit miſit eas in ſacculū pertuſum. Aggei. ſ. Nec reu nodoria mercede. Ventus diſſipat veſtigia viri: ⁊ elemoſynam. ſ. q. ſ. vide. glorie vanitatis. Factus lapidis nō per uenit in celū. ⁊ oratio placentis hominibus non aſcendit ad deum. Dculat theſaurū ſuum vir ſapient: ⁊ virtutis ſue laborē monachus p̄udēs. In plateis orat xenodoria. qui autē impugnat eam ſuū intrat cubiculū. Dant. vj. ſaltem cordis. Dculat in itinere latronū que tua ſunt donec ad ſuperiā ciuitatem peruenias. Hana gloria mētem decidentem corroboret. inſirmantē facit in columē ⁊ ſenem iuuenem fortioꝝe. Raucam vocem ſubtiliat. pallētem florere facit. daudū facit currere: ⁊ recū videre. C. Di di Rome fratrem multis menſibus iacētē in grabato: ⁊ domitoꝝiū clamoꝝibus inſirmitatis concutientē: factū gar diamum ſtarem ſtarem ⁊ epilicentem ⁊ dolozem nō ſentientem. L laudam ouē vel capiam cū tintinnabulo p̄cedere facit gregem hic morbus. quod eſt mirabile in peccata de dura. C. Frater Egidius laicus ſoc⁹ beati Franciſci. P̄opter tentationem inanis glorie nō deſiſſas facere donum. Si enim agricultoꝝ: nolens ſemen iacere in terram diceret intra ſe. Nolo ſeminare hoc. an. q: ſi ſeminauero: fore venient volucres ⁊ comedent ex ſemine illo. ⁊ p̄pter hoc non ſeminaret: nō haberet fructū terre ad comedendū. Si autē ſeminat: licet aliqua de ſemine pereant. tamen maior pars remanebit ei. Sic eſt de illo qui rēatur de vana gloria ⁊ pugnat contra eā. Adde quod ſcripſi ſupra. ſ. p̄ioꝝimo. ſ. quidā. C. Legitur de beato Bernardo q̄ quā predicaret: ⁊ a vana gloria tentaretur q̄ bene predicaret. reſpōdit. Nec p̄pter te incepi: nec p̄pter te dimiſi. C. Dicit abbas Sioy. Niſi dñs gloriſificauerit homines: gloria que ex hoꝝibus eſt non diu permanebit. P̄ouer. xxxij. Ne gloriſis in craftinum: ignoſas quid ſuperſticia pariat dies. Raudez te alienus: ⁊ non os tuū. extraneus ⁊ non labia tua. Hicero. Non queras gloriā: ⁊ non dolebas quā in glorijs fueris. Qui laudē nō appetit. contumelias nō ſentit. Dant. ar. Videre ne quis ſciat. ⁊. viij. Memini dire ris. Jo. viij. Ego gloriā meā non quero. Seneca. Nō ſit ignominia ſuperbi gloria. Struſtilimus eſt temporalē gloriā tranſitoꝝiā querere vnde poſſumus eternam acquirere. Bern. Fidelis ſibi met cultos nō tuū arbitraturlabijs hominū cōmittere gloriā ſuā. Non tutum plant: ſed ſtultum ibi theſaurū tuū reponere vbi non valeas reſtituere quū volueris. Si ponis in os meū libito vel laudare te poſſim vel derogare tibi. Bern. Hypocrita quid non vis eſſe laudabilis: qui vis vt lauderis? Quid formoſus apparere ⁊ formoſus non eſſe? Bern. Et quid alieno teſtimonio contentus ſum: cuius nec vituperio reprobus nec laude dignus inueniar? Si ante tribunal veſtrū iudicandus adſtarem: merito de laude veſtra gloriarer. Nūc quū ſolius chriſti iudicio ſim preſentandus: quāte in ſanie eſt mei vel alteri? iudicio gloriari. De hoc. ſi. q. ij. ſenti. cū c. ſequentibus. Item Bern. Qui cōſcientias ſuas in alioꝝ nis linguis poluerunt: modo parui. modo magni. modo nulli iudicantur: p̄our linguis hominū eos laudare vel vituperare placuerit. Ber. Reuera fidelis famulus eſt: ſi de multa gloria dñi tui nil manibus tuis adherere contin gat. Augu. Quas vires nocendi habet vana gloria non ſentit niſi ⁊ bellum ei diſperſit. quia eſt cuiquā facile eſt

Contra
vanam
gloria.

Contra
ſuperbiā
vanitatis

gloria non cupere quā negatur: difficile est tamen ea non delectari quā offeritur. Reg. Aliquantulum facile est hu mana laudem non appetere. difficillimum est oblatā respue re hoc vitium vincit alia vitia vincentes. Aug. Laudum est peccāpe de vitio quod surgit de victoria virtioū. Hiero. Difficilius arrogātia caremus: q̄ auro & gemis. Aug. Sunt qui contemptu inanis glorie vanos gloriatur. ps. li. Gloria gloriaris in malitia: Poeta.

Gloria peccati nulla petenda tibi. Et de excel. prela. q̄ graue. Prosper. Quā omnia vitia su perauerit homo: manet periculum ne mens bene sibi cōs scia potius in se q̄ in dño gloriatur. contra illud. ij. Cor. x. tibi. Qui gloriatur: in domino gloriatur. Hiero. Prima virtus monachi est iudicia hominū contemere. Quā canoro: Parisiensis in quodā loco predicasset: redeūti oc currens quidam clericus dixit ei. Benedictus sermo ois tui. de quo vehementer cantor: turbatus est. Remediu contra hoc vitium. Primum est abscōsio. Esa. xxxij. Erit vir sicut qui absconditur. In vitis patrum. Sicut thesau rus manifestus cito minuitur. ita virtus quilibet deperit publicata. Reg. Depredari desiderat: qui thesaurum pu blice in via portat. Figuraf hoc Ego. iij. in manu Moy si que leprosa in sinu curatur. Secundū est sui reprehēso. vt supra in. s. p. octimo. ij. h. abbas. In vitis patrum dictū est de se reprehēdente q̄ ybiūq; viuere potest. Tertiu est consideratio inferni vel purgatorij. vbi est ignominia ad puniendam vanam gloriā. Quartū est considera tio glorie eterne. q; fin Reg. Gilescunt reposita: quum considerantur eterna. & spernitur falsa gloriā: quū penfas tur vera gloriā. Quintum quū offertur homini gloriā vel tentatur de ea: det eam deo dicens. ps. cxij. Nō nobis domine &c. & s. sed nomini tuo da gloriā. Sic angeli fe cerunt. Luc. ij. de cose. di. s. hi duo. & c. porro. Sextū quia fin Hiero. impossibile est q̄ q̄s in vtroq; regno appareat gloriōsus. Remediu etiam cōtra superbiam filiam va ne glorie sunt hec. Primum / consideratio melioris. sicut Elizabeth mater Jo. baptiste cōparata beate Marie hu miliata est. Luce. i. Unde hoc vt veniat mater dñi ad mei str Jo. cōparatione saluatoris. Dar. iij. Ego a te debeo baptizari &c. Reg. Sicut incentiuum elationis est respe ctus deterioris: ita cautela humilitatis est consideratio melioris. C. Secundū remediū est cōparatio humiliū. Sicut em̄ qui cōmunicat superbo: induet superbā. Eccl. xij. sic qui cōmunicat humile: induet humilitatem. Do episcopus Parmēsis semper ante se de respectio: es paupes res in mensa ponebat: & alios a latere. requisitq; quomodo hoc poterat tolerare: respōdit q̄ quidam nobilis cum docuerat hoc. scz Job. v. c. dicens. Visitans speciem tuam nō peccabis. C. Tertiu est consideratio pprie conditionis. primo sperna. deinde saccus stercois. deinde cibus verj miū. Hiero. Quādo superbiat q̄ semp secum sentinā por tar: Eccl. i. Quid superbis terra & cinis: C. Quartū est exemplū christi. Aug. De dicina hois tumoris est humili tas saluatoris. Erubescat hō esse superbus: quū humili s factus est deus. Psal. ij. Ecce s. Quū fieret vor super fir mamentū qd erat super caput eoz: &c. dicit Reg. Sancti quicq; quū ipsum q̄ vni genitū flagellatū et finia patris in hoc mūdo conspiciū: deponunt s̄ qd de suis meritis pre sumūt. Nā si hinc ipse sine flagello nō erit: q̄ sine peccato venit. Jo. viij. quō flagellis digni nō erunt: q̄ huc cū peccō venerunt. Hiero. xij. Ecce quibus non erat iudiciū vt bi berent calicem: bibētes bibent: & tu quasi inuocens relin queris: C. Quintū consideratio vilis seruitutis in qua su perbus est. quia seruus diaboli est qui est rex super omnes filios superbie. Job. xij. als penul. C. Sextū consideratio districti iudicij: qd erit specialiter ad humiliandum super bios. vbi iudiciū durissimū fiet ijs qui presunt. Sap. vi. vbi dñs. ps. xxx. retribuet abundanter facientibus super bia. Esa. ij. Dies dñi exercitū super omnem superbū & super omnem arrogantem: & humiliabitur. Hiero. l. Ego

ad te superbe (dicit dñs exercitū) quia veniet dies teins pus visitatiois: & cader superbus & corruet &c. Esa. xlvij. Pedibus conculcabitur corona effraim. C. Septimū est consideratio infirmitatis nostre ex parte corporis & anis me. quū nec possimus pulcibus resistere. Aug. Idomo di cit tibi conuiciū: & tunc: & iratus es. resiste si potes pulcibus. Bern. Limosa & glutinosa nimis est non modo ex terio: verū etiam interio: substantia nostra. & facile cor hu manū omnibus que frequētat adheret. C. Octauū mor tis memoria. s. Dacha. ij. Gloria impij sterces & vermis. hodie extollitur: & cras non inuenietur. quia cōuersus est in terram suam. Eccl. vij. Humilia valde spiritum tuum. quoniam vindicta carnis impij ignis & vermis. C. Nonum est recordatio pprii sceleris. de quo Esa. xxxvij. Recogitabo tibi oēs annos meos in amaritudine aie mee. vnde ij. Reg. xvj. quum Semei malediceret & mitteret lapides contra Dauid. Absay dixit regi. Quare maledicit hic cas nis dño regi meo: vadam & amputabo caput eius. Sed Dauid memo: cōmissi sceleris cum Berabee vxore. Tria respōdit. Dimitte eū vt maledicent iuxta preceptū domiti: si forte respiciat dñs afflictionem meā: & reddat mihi bos num pio maledictione hacodierna. C. Decimū est assy duitas deuote subiectionis. vt homo semper velit esse cū aliquo quē vereatur & timeat: & sub alio frangere proptiā voluntatē discat. Jo. vj. Descendi de celo: non vt faciā vos luntatē meā &c. C. Undecimū cōtēplatio occulti in spes ctoris cui cogitatio hominis consistitur. vt erubescamus co: am eo elatū. Aliquid meditari. ps. xv. Prouidebam do minū in conspectu meo semp &c. C. Duodecimū est amor vilitatis & exercitatio in operibus & officijs humilibus. Eccl. vij. non oderis opera laboriosa. de peni. dist. ij. c. i.

Articulus lxxviii. De iudicio peculie

re quōtidā in religiosū nostri repositis est hypocrisis que ex vana gloria proce dit. Amas enim humanam gloriā: simul lat sanctitatem. Predicant autē religiosi

hypocrisis vis ritū est, re ligiosis peculia re.

aliqui & ostēdunt se habere virtutes quibus carent. mūdo in apparētia humiles: in claustro supbi. extra honesti: in multi in mūdū. extra tunica villi: intra locul. reconditi. ex tra puri: intus malitiosi. extra cū secularibus sobrii: intus cū fratrib' gulosi. extra cōpositi: intus dissoluti. extra mis tes: intus furiosi. extra simplices: intus maligni. Dicitur autē hypocrisis ab epi q̄ est supra & crisis autū: quasi de sup aurat'. vñ hypocrite simulatores sunt. q; aliud sunt: & aliud ostentant. fin Ehyf. Eccl. i. Ne fueris hypocrita in cōspectu hoim. Deur. xxx. Nō indues vestē lana linoq; con terra. et de elec. cū causam. i. non sis aliud intra aliud extra. C. Tribus maxime hypocrite cognoscuntur. dicit Aug. Primum est bonoz oppressio. q; opprūunt bonos: vel persequēdo factis vel detra. edo verbis. oēs em̄ hypo crite detractores sunt & inuidi: se iustificātes & alios cōf dēnantes. Mat. vij. Hypocrita eijce pumū trabē de ocy lo tuo. & Luce. vi. Scdm̄ est facilis reprehēso alioz. quā faciūt vt videātur habere zelū. Tertiu est impatiētia in aduersis. supra oēs em̄ mouētur & offendūtur ad contrus melias sibi dictas. Impatiētissimi em̄ sunt quidā capitia ti huius tpis: sicut experētia cōtinua manifestat inter ses culares & eos & adiuicē. Facilius reuera p: out cōiter to leraret vn' secularis decē iniurias: q̄ religiosus hypocris ta vnā. querunt nāq; gloriā hypocrite: & ideo dolent ad contumeliā. Unde Hiero. & dixi supra. s. ij. h. Prouerb. Non queras gloriā. & non dolebis quū inglorius fueris. Qui laudē nō appetit: nec contumeliā sentit. Prouer. xij. Doctrina viri per patientiā noscitur. Quartū pōt addi: scz opera que familiariter cū socijs agunt: in quibus alijs quādo deprehēduntur. sicut est perbis & gestib' dissolutis in mulierū cōsortijs & alijs operib' carnis. Ephe. v. Que in oculo sunt ab ipso: turpe est dicere. C. Hypocrisis

Quib' accas nra vana gloria.

Contra superbā remediu